

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky **M. G.** r. č. X., bytom X B., C. č. X, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2011, č. k. 2 Sd/110/2011-13, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2011, č. k. 2Sd/110/2011-13, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. novembra 2011, č. k. 2Sd/110/2011-13, potvrdil rozhodnutie zo 14. júna 2011 číslo X. ktorým podľa § 70 a 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky z 30. mája 2011 o invalidný dôchodok s odôvodením, že pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou nie je vyšší ako 40 %, ale tento pokles je len 20 %.

V odôvodnení uviedol, že zdravotný stav navrhovateľky posudzovala posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Poprade 30. mája 2011 a 4. augusta 2011, a následne 23. septembra 2011 aj posudkový lekár Sociálnej poisťovne ústredia, so sídlom v Poprade, ktorí sa zaoberali zdravotnými postihnutiami navrhovateľky aj s prihliadnutím na ich dlhodobosť a ich vplyv na zárobkovú schopnosť navrhovateľky. Vzhľadom na výsledok poslednej hospitalizácie navrhovateľky od 14. júna 2011 do 20. júna 2011 na psychiatrickom oddelení došlo k zmene zaradenia rozhodujúceho zdravotného postihnutia v kapitole V. z položky 4a) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s nižšou mierou poklesu schopnosti (20 %) vykonávať zárobkovú činnosť, na položku 3a) s vyšším rozpätím miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom bola miera poklesu stanovená na 35 %, čo zodpovedalo vtedajšiemu zdravotnému stavu navrhovateľky.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka a žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, zrušiť napadnuté rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 35 % nie je správne, že posudok bol vyhotovený neobjektívne a nezohľadnil jej súčasný zdravotný stav. Poukázala na skutočnosť, že je dlhodobo práceneschopná, má poruchu zrážanlivosti krvi, ktorá je nevyliciteľná a vyžaduje si trvalú liečbu. Tiež trpí depresívnymi poruchami. K odvolaniu pripojila 2 lekárske správy z vyšetrenia na hematologickej ambulancii zo 6. septembra 2011 a zo 6. decembra 2011.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho

zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Z obsahu súdneho aj administratívneho spisu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky na základe jej žiadosti 30. mája 2011 posúdila MUDr. Ž., posudková lekárka sociálneho poistenia za účasti Bc. J., odbornej referentky Sociálnej poisťovne – pobočky so sídlom Poprad 30. mája 2011. Posudková lekárka v správe stanovila za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky duševné poruchy a poruchy správania v stredne ťažkej forme, zaradené do kapitoly V, položka 4 písm. a) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s určenou mierou poklesu zárobkovej schopnosti navrhovateľky pre toto postihnutie 20 % v hornej hranici z daného percentuálneho rozpätia 15 % - 20 %. Za ostatné ochorenia, ktoré nie sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím a svojou podstatou neovplyvňujú funkčný stav organizmu, posudková lekárka nenavýšila percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na podklade tohto posudku odporkyňa rozhodnutím zo 14. júna 2011 číslo X. žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zamietla. Následne po podaní návrhu na preskúmanie uvedeného rozhodnutia posudková lekárka 4. augusta 2011 znova posúdila zdravotný stav navrhovateľky a zotrvala na svojom pôvodnom stanovisku.

Pred predložením veci súdu prvého stupňa skúmal zdravotný stav navrhovateľky aj MUDr. J., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Poprade a prísediaci odborný lekár – internista MUDr. Š. na zasadnutí 23. septembra 2011. Po vlastnom odbornom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení prepúšťacích správ z hospitalizácie na psychiatrickom oddelení V. L., a.s. zo 6. februára 2008, z 2. februára 2009, z 20. júna 2011, z výsledkov psychiatrického vyšetrenia z 24. novembra 2010, z psychologického vyšetrenia z 5. októbra 2010, prepúšťacích správ z hospitalizácie na internom oddelení Nemocnice P. z 23. februára 2011 a zo 14. júna 2011, interného vyšetrenia z 21. septembra 2011 a hematologických vyšetrení v Nemocnici P. z 5. mája 2011 a zo 6. septembra 2011 dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú poruchy nálad – úzkostne - depresívna porucha, stredne ťažká, ktorá podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení kap. V, položky 3 písm. a/ zodpovedá 35 % poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Táto percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nebola zvýšená pre iné zdravotné postihnutia, a to prekonanú embolizáciu do pľúc a vrodený trombofilný stav, lebo neodôvodňujú navýšenie.

V celkovom posudku posudzujúci lekári konštatovali, že navrhovateľka bola dlhodobo sledovaná na psychiatrických pracoviskách, spočiatku ako zmiešaná úzkostne - depresívna porucha so somatoformnou poruchou. Podľa posledných výsledkov odborných vyšetrení ide o zmiešanú úzkostne depresívnu poruchu, so zvýraznenou komponentou v zmysle depresie. Pri hospitalizácii na internom oddelení Nemocnice P. 23. februára 2011 bola zdokumentovaná embolizácia do pľúc, ktorá nasadenou liečbou sa postupne upravovala, až k praktickému vyliečeniu podľa kontrolného interného vyšetrenia. Preventívne bola nasadená proti zrážanlivá liečba, ktorá je bez komplikácií. V dôsledku podozrenia na požitie väčšieho množstva liekov bola navrhovateľka preložená na psychiatrické odd., kde mala odpovede adekvátne, psychomotorické tempo inhibované, bez suicidálnych ideácií a porúch vnímania v zmysle halucinácií a bludov. Osobnosť bola však depresívne zmenená, požitie väčšieho množstva liekov nebolo objektivizované. V priebehu hospitalizácie došlo k úprave, k ústupu tenzie, rýchlo sa napravila nálada, siedmy deň hospitalizácie žiadala o prepustenie z hospitalizácie. Stav bol uzavretý ako protrahovaná depresívna porucha, čo odôvodnilo zmenu zaradenia podľa prílohy č. 4 , kapitoly V položky 3 písm. a) – na dolnú hranicu rozpätia 35 %.

Odvolačí súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 35 % oproti zdravej fyzickej osobe je nepostačujúca pre priznanie nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o jej invalidite spochybnili alebo vyvrátili. Zo zisteného skutkového stavu a z doložených lekárske správ do predloženia veci odvolaciemu súdu nevyplýva iný, ako prijatý záver. Pokiaľ navrhovateľka priložila k odvolaniu 2 lekárske správy, nevyplýva z nich iný, ako zistený zdravotný stav posudkovými lekármi v konaní. Odvolací súd nezistil dôvod na doplnenie dokazovania, preto závery krajského súdu, podľa ktorých navrhovateľka nespĺnila zdravotnú - medicínsku podmienku priznania invalidity, teda invalidného dôchodku, považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Odvolačí súd preto z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal právo na ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Elena Zavadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová